

Abstrakt

Tato studie zkoumá životní příběhy a každodenní praxi queer lidí v Ázerbájdžánu na pomezí genderu, sexuality a třídy. Zkoumá queer lidi a queer komunity, převážně aktivisty z řad pracujících a střední třídy, především ve vztahu k autoritářství, státnímu násilí, politické homofobii, nacionalismu a vojenské službě. Queer životy jsou na jednu stranu utvářeny a kontrolovány státem a jeho institucemi, na druhou stranu však queer lidé také v nepřátelském režimu v Ázerbájdžánu koexistují a rozvíjejí praktiky odporu. Tato disertační práce proto používá queer optiku k analýze konfliktů mezi násilnými snahami autoritářského ázerbájdžánského státu regulovat a delegitimizovat queer životy a tím, jak queer lidé tyto snahy v postsovětském autoritářském režimu bohatém na ropu navigují a zpochybňují. Odhaluje, jak autoritářský stát a jeho instituce vytvářejí politickou homofobii tím, že umlčují homosexuály a odmítají je chránit z právních, politických, sociálních a ekonomických důvodů, zatímco policie stále není ochotna registrovat případy fyzických útoků na homosexuály. Dále zkoumá, jak jsou queer lidé konstruováni jako „duševně nemocní“, a proto jsou vyloučeni z vojenské služby, jak jsou nuceni podporovat státní válku v Náhorním Karabachu a podléhají státní kontrole a omezením občanské společnosti a zejména queer iniciativ, a jak reagují na státní násilí v Ázerbájdžánu. V reakci na tyto státní praktiky se objevily různé formy queer praktik odporu, mezi jejichž příklady patří skrývání své queer identity v armádě, nucení policie k registraci fyzických queerfobních útoků, začleňování se do nacionalistických narativů jako způsob hledání přijetí a ochrany prostřednictvím obrazu *queer şehid* (mučedníka), a queer aktivismus, který spočívá v pořádání workshopů, akcí a komunitních setkání.